

Militairen zoeken tevergeefs naar bewijzen op de plaats van de vergeten moord op tandarts Loterijman.

Op zijn persoonlijke logo staan de twee attributen die Giesen bij zijn werk het vaakst gebruikt: een gitaar en een schop. En dan is er ook nog zijn "ellendig nieuwsgierige hoofd". Iedere snipper over Aäron Loterijman blijft welkom, zijn verhaal is nog niet af.

Of hij in het Baarnse bosje uiteindelijk goudstaven, pistolen en diamanten heeft opgegraven? Tsja, die schat blijft hier maar beter in mist en nevelen gehuld.

De voorstelling 'Het lot van Loterijman' is geschikt voor kinderen vanaf 12 jaar en vandaag te zien in het Nationaal Militair Museum in Soesterberg om 14.00 uur.

Voor informatie over Leon Giesen en de speellijst zie: www.mondoleone.nl

TOETERS EN GOUDEN RANDJES

Leon Giesen (1962) is gefascineerd door 'de wereld achter het detail'. Ziet hij iets grappigs, dan zoekt hij dat tot de bodem uit. Zo vroeg hij zich ooit af hoe het toch komt dat Amerikaanse treinen zo welluidend toeteren: "Ze hebben een heel mooi zwevend akkoord". Daar móést iemand over nagedacht hebben en dus rustte Giesen niet voordat hij Deane Ellsworth vond, een man die geobsedeerd was door treinen en zich voor de toeter had ingezet.

Giesen is **dol op mensen die de wereld ongevraagd mooier proberen te maken**. Hij riep speciaal voor hen een prijs in het leven, Het Gouden Randje. Die haalt hij uit een prijs die

hij zelf ooit kreeg voor zijn film 'Van America helemaal naar Amerika' over Rowwen Hèze, een gouden beeldje dat hij in plakken zaagde. Tot nog toe gaf hij Gouden Randjes aan Juan Mann, een Australiër die op een dag gewoon mensen begon te knuffelen op straat. Ook Ben Wilson kreeg er een, de kunstenaar die in Londen miniatuurschilderijtjes maakt op platgetrapte kauwgom op de stoep.

Giesen maakte verschillende bekroonde documentaires. Sinds 2002 staat hij op het podium met zijn eigen voorstellingen, waarin hij muziek, documentaires en verhalen vertellen combineert.

RECENSIE

Met een stel rasperformers terug in de tijd van Zappa

CROSS-OVER

Ensemble Musikfabrik
Zappa's Tapes
★★★★★

Het zal geen sinecure geweest zijn, de podiumopbouw voor 'Zappa's Tapes'. Voor dit programma had Ensemble Musikfabrik een batterij slagwerk van jewelste uit de kast getrokken. De musici namen hun publiek mee terug in de tijd met nummers van diverse Zappa-albums.

"Heerlijk, hè? Alsof we weer jong zijn", luidde een gespreksflard tussen twee willekeurige bezoekers van de Zappa-performance in het Muziekgebouw aan 't IJ. Een avond voor fans: als Musikfabrik iets voor elkaar kreeg, was het wel het oproepen van de sfeer rond de rocklegende. Niet voor het eerst: een paar jaar terug, zelfde locatie, brachten de Keulse spelers eveneens een ode aan Frank Zappa.

Grote troef in deze productie was de arrangeur. Ali N. Askin, Duits componist, heeft met Zappa samengewerkt en leverde een trits zogezegd legitieme bewerkingen. Zappa had eens moeten weten dat zijn funky gitaarrifjes ooit nog op viool, cello en hobo zouden klinken.

Zappa als lifestyle-inspiratiebron voor een schare fans. De Amerikaan zelf was groot bewonderaar van de Frans-Amerikaanse componist Edgar Varèse (1883-1965). Hoe deze avant-gardist een arsenaal aan percussie-instru-

menten een hoofdrol liet vervullen in 'Ionisation' uit de jaren dertig, was voor Zappa je van het. Varèses werk inspireerde hem tot zijn befaamde 'The Black Page'.

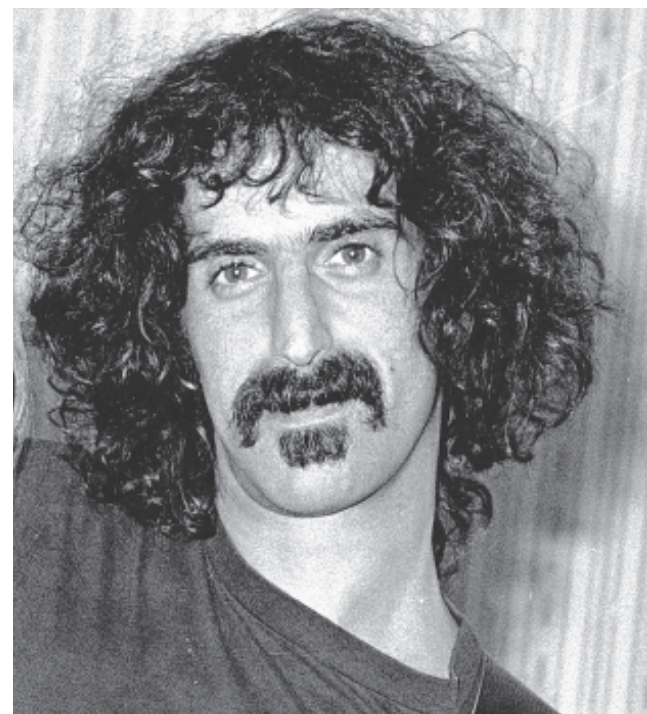
'Ionisation', 'The Black Page' in verscheidene versies plus Zappa's 'Let Me Take You to the Beach', 'RDNZL' en 'Inca Roads': Musikfabrik draaide er zijn hand niet voor om. Het hedendaagsemuziekensemble gedroeg zich als een band van wereldformaat. We waren getuige van monumentale bekkenslagen, violistische hoogstandjes en knetterende solo's op elektrische gitaar. Een van de en-

Zijn funky gitaarrifjes klonken nu op viool, cello en hobo

sembleleden veegde liefdevol over een gong en verzorgde in een volgend nummer de zangpartij. Of was ze nu hoorniste? Ook dat instrument was onderdeel van haar palet.

Een ander karakteristiek tijdsbeeld: even gingen alle lichten uit en werd de luisteraar omringd door de experimentele klanken van Varèses 'Poème électronique' via de luidsprekers. Toegift: Zappa's 'Montana'. De Fabrikers kropen over het podium. Als je je publiek zó kunt verleiden, ben je een stel rasperformers.

Frederike Berntsen

Frank Zappa. FOTO ANP